

استاد طورانی

۱. گزینه ۱

جمع «قشر» در عربی «قشور» است (حتی در عربی هم/قشار غلط است) که در فارسی باید «قشرها» را به کار برد.
گزینه ۲: کلمه «پدیده» به صورت «پدید (صفت) + ه ← پدیده (اسم)» ساخته می‌شود و استفاده از آن درست است.
گزینه ۳: «منسوب کردن» به معنای «نسبت دادن» است که در اینجا درست به کار رفته است. («منسوب کردن» به معنای «گماشتن به کاری» است.)

۲. گزینه ۳

«مقر» به معنای «محل قرارگیری» است؛ بنابراین آمدن فعل «قرار دارد» همراه این کلمه، حشو و نادرست است.
گزینه ۱: «است» در فعل «تشکیل شده است» به قرینه «است» در جمله بعد حذف شده و درست است.

۳. گزینه ۱

«اندیشمند (یا اندیشه‌مند)» به معنای «مضطرب و نگران؛ بیمناک» است؛ به کار بردن آن در معنای «متفکر، اندیشنده، اندیشه‌گر» غلط است.
گزینه ۳: ترکیب «سرچشمه گرفتن» درست است؛ گاهی به جای آن از «ریشه گرفتن» استفاده می‌شود که غلط است.

۴. گزینه ۴

گزینه ۱: «تغییرناپذیر» درست است؛ استفاده از «غیرقابل تغییر» به جای آن نادرست است.
گزینه ۲: «مؤمن» به درستی با نشانه جمع فارسی «ان» جمع بسته شده است (مؤمنین و مؤمنون غلط هستند).
گزینه ۳: حرف اضافه «پیروزی»، «بر» است (پیروزی یا پیروز شدن بر کسی یا چیزی) که در اینجا درست به کار رفته است.

۵. گزینه ۱

به کار بردن «توانستن» در معنای «احتمال داشتن، ممکن بودن» گرت‌برداری و نادرست است.
گزینه ۲: «مذکور» یکی از جایگزین‌های درست ترکیب نادرست «فوق‌الذکر» است (از سابق/الذکر و پیش‌گفته نیز می‌توان استفاده کرد).
گزینه ۳: «خطر» یک کلمه سه حرفی است؛ بنابراین جمع بستن آن با «ات» به صورت «خطرات» نادرست است. در اینجا «خطرها» به کار رفته که درست است.